

c) A la Comunitat Autònoma del País Basc: la província d'Àlaba.

d) A la Comunitat Foral de Navarra: les comarques veterinàries d'Elizondo, Estella, Ochagavia, Pamplona, Sangüesa, Tafalla i Tudela.

A.2 Zona estacionalment lliure des del 15 de desembre de 2007.

A la Comunitat Autònoma de Cantàbria: les comarques veterinàries de Gama (Bárcena de Cicero), Ramales i Solares (Medio Cudeyo).

A.3 Zona estacionalment lliure des del 30 de desembre de 2007.

A la Comunitat Autònoma del País Basc: la província de Biscaia.

A.4 Zona no estacionalment lliure.

a) A la Comunitat Autònoma del País Basc: la província de Guipúscoa.

b) A la Comunitat Foral de Navarra: les comarques veterinàries de Santesteban i Irurzun.

B. Zona restringida S-1-4:

B.1 Zona estacionalment lliure des del 15 de novembre de 2007.

Província de Salamanca: les comarques veterinàries de Béjar, Ciudad Rodrigo i Sequeros.

B.2 Zona estacionalment lliure des de l'1 de desembre de 2007.

Província d'Àvila: les comarques veterinàries d'El Barco de Ávila, El Barraco, Cebreros, Las Navas del Marqués i Navalunga.

Província de Toledo.

Província de Ciudad Real.

Província d'Albacete: la comarca veterinària d'Alcaraz.

A la Comunitat de Madrid: les comarques veterinàries d'Aranjuez, El Escorial, Griñón, Navalcarnero, San Martín de Valdeiglesias, Arganda del Rey, Villarejo de Salvanés, Alcalá de Henares, Torrelaguna, Colmenar Viejo i municipi de Madrid.

Província de Càceres.

Província d'Almeria, les comarques veterinàries de Poniente, Río Andarax, Alto Almanzora i Bajo Andarax.

Província de Granada, les comarques veterinàries de Motril i Órgiva.

B.3 Zona estacionalment lliure des del 15 de desembre de 2007.

Província d'Àvila, les comarques veterinàries d'Arenas de San Pedro, Candeleda i Sotillo de la Adrada.

Província de Badajoz.

Província de Jaén: la comarca veterinària d'Andújar, Jaén, Alcalá de la Real, Huelma, Úbeda, Linares i Santiesteban del Puerto.

Província de Huelva: les comarques veterinàries de Cortegana, Aracena, Puebla de Guzmán, Valverde del Camino, La Palma del Condado i Cartaya.

Província de Còrdova: les comarques veterinàries de Montoro, Pozoblanco, Hinojosa del Duque, Peñarroya-Pueblo Nuevo, Posadas, Montilla, Lucena i Baena.

Província de Sevilla: les comarques veterinàries de Lebrija, Marchena, Osuna, San Lúcar la Mayor, Utrera, El Ronquillo, Cazalla, Cantillana, Carmona i Ecija.

Província de Màlaga: les comarques veterinàries de Ronda i Antequera.

Província de Cadis: les comarques veterinàries de Campiña i Sierra de Cádiz.

B.4 Zona estacionalment lliure des del 30 de desembre de 2007.

Província de Huelva: la comarca veterinària d'Almonte.

Província de Cadis: la comarca veterinària de Litoral.

B.5 Zona no estacionalment lliure.

Província de Màlaga: les comarques veterinàries de Màlaga, Cartaza, Estepona i Vélez Màlaga.

Província de Cadis: la comarca veterinària de Campo de Gibraltar i La Janda.

Ciutats de Ceuta i Melilla.

C. Zona lliure: la resta del territori nacional.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

22528 REIAL DECRET LEGISLATIU 2/2007, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària. («BOE» 313, de 31-12-2007.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La disposició final primera de la Llei 15/2006, de 26 de maig, de reforma de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei, refongués en un sol text la llei esmentada i la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, regularitzant, aclarint i harmonitzant les normes refoses entre si, així com amb el que disposen la Llei orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària a la Llei general d'estabilitat pressupostària, la Llei Orgànica 3/2006 de reforma d'aquella, la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Aquesta habilitació té per finalitat incrementar la claredat del sistema de disciplina fiscal i de gestió pressupostària ja que integra la Llei general d'estabilitat i la seva modificació en un únic cos normatiu, amb la qual cosa contribueix a millorar la seguretat jurídica de les administracions interventores.

I, en exercici d'aquesta autorització, s'elabora aquest Reial decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària, mantenint l'estructura i sistemàtica de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, i les seves divisions en títols, capítols i seccions.

II

La Llei 18/2001 general d'estabilitat pressupostària —i la seva complementària Llei orgànica 5/2001, de 13 de desembre— va suposar un bon instrument en el procés de consolidació fiscal. Aquest procés va ser, sens dubte, una de les claus de la política econòmica que va fer possible l'accés d'Espanya a la Unió Econòmica i Monetària el 1999 i que va donar lloc a un important canvi estructural en el comportament de la nostra economia. El principal repte de la política econòmica a partir d'aquí va ser mantenir i prolongar el cicle expansiu de llarga durada, aprofitant plenament les oportunitats derivades de la nostra

participació en el procés de construcció europea, de manera que continuessin augmentant les rendes, l'ocupació i el benestar dels ciutadans espanyols.

Amb aquestes finalitats, la política pressupostària ha estat i serà un element de primer ordre, per la qual cosa el rigor en els comptes públics que les lleis esmentades van imposar va resultar eficaç per millorar la gestió pressupostària i aconseguir els objectius econòmics fixats.

No es pot deixar d'esmentar que una de les claus de la normativa d'estabilitat va ser des del principi que a l'esforç de l'Estat se sumava el de la resta de les administracions públiques. Així, en virtut del que disposen els articles 149.1.13a —bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica— i 149.1.18a —bases del règim jurídic de les administracions públiques— de la Constitució, el marc de l'estabilitat pressupostària es va configurar amb caràcter bàsic, i en conseqüència va resultar aplicable a totes les administracions públiques en les seves diferents personificacions, per tal que l'actuació pressupostària coordinada de totes aquestes, posada al servei de la política econòmica del Govern, permetés aconseguir la imprescindible estabilitat econòmica interna i externa, com a base per al manteniment de l'escenari econòmic, doblement caracteritzat per un elevat creixement i una elevada taxa de creació de llocs de treball.

Adicionalment, i com a fonament constitucional de la competència de l'Estat per a l'aprovació de la Llei d'estabilitat, s'ha de tenir en compte el que disposen l'article 149.1.11a de la Constitució —sistema monetari— en tant que un dels seus objectius és garantir la permanència d'Espanya com a un dels països que tenen l'euro com a moneda nacional, i l'article 149.1.14a —hisenda general i deute de l'Estat— ja que aquesta Llei constitueix un instrument al servei de la coordinació entre la hisenda pública de l'Estat i les de les comunitats autònomes.

Aquest ampli àmbit d'actuació va fer necessari disposar d'una llei orgànica complementària per respectar l'àmbit d'autonomia financera que l'article 156.1 de la Constitució garanteix a les comunitats autònomes.

III

No obstant l'eficàcia mostrada pel sistema, no hi ha dubte que determinats aspectes van posar de manifest insuficiències que exigien la seva modificació per adaptar-les a la realitat d'un Estat descentralitzat en el qual concorren diverses administracions públiques i a les exigències de la política econòmica. Així es va portar a terme mitjançant la Llei 15/2006, de 26 de maig, i la seva complementària Llei orgànica 3/2006, de 26 de maig. Els aspectes més destacables sobre els quals va incidir la reforma que aquestes lleis suposaven es poden resumir de la manera següent.

El primer element de la reforma era la introducció d'un nou mecanisme per a la determinació de l'objectiu d'estabilitat de les administracions públiques territorials i els seus respectius sectors públics, sobre la base del diàleg i la negociació. Així, l'objectiu d'estabilitat de cada comunitat autònoma s'ha d'acordar amb el Ministeri d'Economia i Hisenda després d'una negociació bilateral, sens perjudici que, en última instància, sigui a les Corts Generals i al Govern a qui correspongui adoptar les decisions essencials sobre la política econòmica, d'acord amb el que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució. El nou mecanisme uneix, per tant, el respecte a l'autonomia financera amb els objectius de política econòmica general.

També, per la necessitat de potenciar els principis constitucionals de solidaritat, cooperació, coordinació i lleialtat recíproca entre les diferents entitats territorials, es reforça el paper del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i de la Comissió Nacional

d'Administració Local com a òrgans de coordinació multilateral entre l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.

El segon element sobre el qual va incidir la reforma va ser la potenciació del principi de transparència. En aquest sentit es va modificar la regulació de les obligacions de subministrament d'informació, directament i a través del Consell de Política Fiscal i Financera, així com l'accés dels ciutadans a la informació esmentada. Un altre aspecte rellevant en el qual s'augmenta la transparència és la desagregació dels saldos pressupostaris de l'Estat i la Seguretat Social. La reforma separa totalment l'objectiu d'estabilitat de l'Estat del de la Seguretat Social, la qual cosa resulta molt lògica si valorem que aquest ha d'atendre les consideracions demogràfiques i socials a mitjà i llarg termini.

La tercera reforma, i possiblement la de més profunditat, va ser la relativa a la flexibilització del principi d'estabilitat, atesa la situació econòmica, de manera que es pugui combatre el cicle, adaptant la política pressupostària al cicle econòmic amb la finalitat de pal·liar-lo.

IV

Pel que fa a l'aplicació del principi d'estabilitat pressupostària en l'àmbit de les entitats locals, la reforma portada a terme l'any 2006 va partir de diferenciar clarament entre dos tipus d'entitats locals, és a dir: en primer lloc, les incloses en l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, a alguna de les quals és aplicable, de la mateixa manera que per a l'Estat i les comunitats autònomes, el principi d'estabilitat pressupostària entès com la situació d'equilibri o de superàvit computada al llarg del cicle econòmic; i en segon lloc, la resta de les entitats locals que han d'ajustar els seus pressupostos al principi d'estabilitat pressupostària entès com la situació d'equilibri o de superàvit.

En vista de tot això anterior, i fent ús de l'habilitació concedida, s'ha elaborat el text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària que s'aprova mitjançant aquest Reial decret legislatiu i que té per objecte recollir en un sol text de manera sistemàtica les modificacions exposades.

En virtut d'això, a iniciativa i proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb/ vist el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de desembre de 2007,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària.

S'aprova el text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. Remissions normatives.

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, s'entenen efectuades als preceptes corresponents del text refós que s'aprova.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix el text refós de la Llei general d'estabilitat pressupostària que s'aprova i, en particular, per integrar-se en el text refós esmentat:

a) La Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària.

b) La Llei 15/2006, de 26 de maig, de reforma de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària.

Disposició final única. *Entrada en vigor de la llei.*

1. Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que prova entren en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable als pressupostos l'elaboració dels quals s'hagi d'iniciar a partir de l'1 de gener del 2007.

2. No obstant això, les previsions de l'article 7 del text refós que permeten, amb caràcter excepcional, als subjectes que comprenen els articles 2.1.a) i c) i 19.1 d'aquesta, presentar dèficit quan aquest es destini a finançar increments d'inversió en programes destinats a atendre actuacions productives, són aplicables des de l'1 de gener de 2007.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

TEXT REFÓS DE LA LLEI GENERAL D'ESTABILITAT PRESSUPOSTÀRIA

ÍNDEX

- Títol I. Àmbit d'aplicació de la Llei i principis generals.
- Capítol I. Àmbit d'aplicació.
- Article 1. Àmbit d'aplicació objectiu.
- Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu.
- Capítol II. Principis generals.
- Article 3. Principi d'estabilitat pressupostària.
- Article 4. Principi de plurianualitat.
- Article 5. Principi de transparència.
- Article 6. Principi d'eficiència en l'assignació i utilització de recursos públics.
- Títol II. Estabilitat pressupostària del sector públic.
- Capítol I. Disposicions comunes.
- Article 7. Instrumentació del principi d'estabilitat pressupostària.
- Article 8. Establiment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.
- Article 9. Informes sobre compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.
- Article 10. Conseqüències derivades de l'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.
- Capítol II. Estabilitat pressupostària del sector públic estatal.
- Secció 1a. Elaboració dels pressupostos generals de l'Estat.
- Article 11. Escenari pressupostari plurianual.
- Article 12. Límit màxim anual de despesa.
- Article 13. Instrumentació del principi de transparència.
- Article 14. Correcció de la situació d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat.
- Secció 2a. Gestió pressupostària.
- Article 15. Fons de contingència d'execució pressupostària.
- Article 16. Modificacions de crèdit.

Article 17. Saldo de liquidació pressupostària.

Secció 3a. Ens de dret públic de l'article 2.2.

Article 18. Règim aplicable als ens de dret públic que comprèn l'article 2.2 d'aquesta Llei.

Capítol III. Estabilitat pressupostària de les entitats locals.

Article 19. Instrumentació del principi d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.

Article 20. Objectiu d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.

Article 21. Subministrament d'informació.

Article 22. Correcció de les situacions d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat.

Article 23. Autorització d'operacions de crèdit i emissió de deute.

Article 24. Central d'informació.

Article 25. Règim aplicable als ens de dret públic que comprèn l'article 2.2 d'aquesta Llei.

Disposició addicional única. No assumptió per part de l'Estat d'obligacions concretes per altres administracions.

Disposició transitòria primera. Determinació transitòria dels llindars de creixement econòmic als quals es refereix l'article 7 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Règim dels plans de sanejament aprovats abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició final primera. Caràcter bàsic de la Llei.

Disposició final segona. Caràcter bàsic de les normes de desplegament.

Disposició final tercera. Desplegament normatiu de la Llei.

Disposició final quarta. Hisendes forals.

TÍTOL I

Àmbit d'aplicació de la Llei i principis generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 1. *Àmbit d'aplicació objectiu.*

Constitueix l'objecte d'aquesta Llei l'establiment dels principis rectors als quals s'ha d'adequar la política pressupostària del sector públic a fi d'aconseguir l'estabilitat i creixement econòmics, en el marc de la Unió Econòmica i Monetària, així com la determinació dels procediments necessaris per a l'aplicació efectiva del principi d'estabilitat pressupostària, d'acord amb els principis derivats del Pacte d'Estabilitat i Creixement, i en virtut de la competència de l'Estat respecte de les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Article 2. *Àmbit d'aplicació subjectiu.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, el sector públic es considera integrat pels grups d'agents següents:

a) L'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms i els altres ens públics vinculats o que en depenen que presten serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials, així com els òrgans amb dotació diferenciada en els pressupostos generals de l'Estat.

b) Les entitats que integren el sistema de la Seguretat Social.

c) L'Administració de les comunitats autònomes, així com els ens i organismes públics que en depenen, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials.

d) Les entitats locals, els organismes autònoms i els ens públics que en depenen que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials.

2. La resta de les entitats públiques empresarials, societats mercantils i altres ens de dret públic vinculats o dependents de l'Administració de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats locals i no compresos al número anterior, tenen també consideració de sector públic i queden subjectes al que disposa el títol I d'aquesta Llei i a les normes que específicament s'hi refereixin.

CAPÍTOL II

Principis generals

Article 3. *Principi d'estabilitat pressupostària.*

1. S'entén per estabilitat pressupostària, amb relació als subjectes als quals es refereix l'article 2.1.a) i c) d'aquesta Llei, la situació d'equilibri o de superàvit computada, al llarg del cicle econòmic, en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals, i en les condicions que s'estableixen per a cadascuna de les administracions públiques.

Els subjectes als quals es refereix l'article 2.1.d) d'aquesta Llei estan subjectes al principi d'estabilitat en els termes que estableix l'article 19 d'aquesta Llei.

2. S'entén per estabilitat pressupostària, amb relació als subjectes als quals es refereix l'article 2.1.b) d'aquesta Llei, la situació d'equilibri o superàvit computada en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

3. L'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos dels subjectes als quals es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei s'ha de realitzar dins d'un marc d'estabilitat pressupostària.

S'entén per estabilitat pressupostària amb relació als subjectes esmentats la posició d'equilibri financer.

Article 4. *Principi de plurianualitat.*

L'elaboració dels pressupostos en el sector públic s'emmarca en un escenari plurianual compatible amb el principi d'annualitat pel qual es regeix l'aprovació i execució pressupostària.

Article 5. *Principi de transparència.*

Els pressupostos dels subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i les seves liquidacions han de contenir informació suficient i adequada per permetre la verificació de l'adequació al principi d'estabilitat pressupostària, així com el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i l'observança de les obligacions imposades per les normes comunitàries en matèria de comptabilitat nacional.

Article 6. *Principi d'eficiència en l'assignació i utilització de recursos públics.*

1. Les polítiques de despeses públiques s'han d'establir tenint en compte la situació econòmica i el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i s'han

d'executar mitjançant una gestió dels recursos públics orientada per l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat.

2. Les disposicions legals i reglamentàries, en la seva fase d'elaboració i aprovació, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació dels subjectes a què es refereix l'article 2 d'aquesta Llei que afecti les despeses públiques, han de valorar les seves repercussions i efectes, i supeditar-se de manera estricta al compliment de les exigències del principi d'estabilitat pressupostària.

TÍTOL II

Estabilitat pressupostària del sector públic

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 7. *Instrumentació del principi d'estabilitat pressupostària.*

1. L'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos dels diferents subjectes que comprèn l'article 2.1.a), c) i d) d'aquesta Llei s'ha de realitzar amb caràcter general en equilibri o superàvit pressupostari computat en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

2. Excepcionalment, els subjectes que comprenen els articles 2.1.a) i c) i 19.1 d'aquesta Llei poden presentar dèficit en els exercicis per als quals, sobre la base de l'informe que preveu l'apartat 2, de l'article 8, d'aquesta Llei es prevegi un creixement inferior a la taxa de variació del Producte Interior Brut nacional real al qual es refereix l'apartat següent.

En aquest cas, l'Administració que prevegi incórrer en dèficit ha de presentar al Ministeri d'Economia i Hisenda una memòria plurianual mostrant que l'evolució prevista dels saldos pressupostaris, computats en la manera que estableix l'apartat anterior, garanteix l'estabilitat al llarg del cicle.

3. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i de la Comissió Nacional d'Administració Local, ha de fixar per a un període de tres exercicis pressupostaris la taxa de variació del Producte Interior Brut nacional real que determini el llindar de creixement econòmic per sota del qual els subjectes als quals es refereix l'apartat anterior poden excepcionalment presentar dèficit. Igualment ha de fixar per al mateix període la taxa de variació del Producte Interior Brut nacional real que determini el llindar de creixement econòmic per damunt del qual els subjectes esmentats han de presentar superàvit.

4. Una vegada fixades les taxes de variació a les quals es refereix l'apartat anterior, aquestes no es poden modificar fins que hagi transcorregut el període per al qual van ser establertes. No obstant això, si concorren circumstàncies excepcionals que així ho justifiquin, el Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i de la Comissió Nacional d'Administració Local, pot modificar aquestes taxes abans que transcorri el seu període de vigència.

5. Independentment de l'objectiu d'estabilitat fixat per al conjunt del sector públic i per a cadascun dels grups d'agents que comprèn, d'acord amb el que preveu l'article 8 d'aquesta Llei, així com dels fixats individualment per a cada comunitat autònoma i entitat local, i, si

s'escau, addicionalment al dèficit fixat en els objectius esmentats, amb caràcter excepcional, els subjectes que comprenen els articles 2.1.a) i c) i 19.1 d'aquesta Llei poden presentar dèficit quan aquest es destini a finançar increments d'inversió en programes destinats a atendre actuacions productives, incloses les destinades a investigació, desenvolupament i innovació.

L'import del dèficit derivat dels programes esmentats no pot superar, en còmput total i anual, el 0,20 per 100 del Producte Interior Brut nacional per a l'Estat, el 0,25 per 100 del Producte Interior Brut nacional per al conjunt de les comunitats autònomes i el 0,05 per 100 del Producte Interior Brut nacional per a les entitats locals a les quals es refereix l'article 19.1 d'aquesta Llei.

6. Correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, a partir dels criteris generals establerts, en el seu àmbit respectiu d'actuació, pel Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i la Comissió Nacional d'Administració Local i per produir els efectes que preveu aquest article, autoritzar els programes d'inversions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte la contribució d'aquests projectes a la millora de la productivitat de l'economia i el nivell d'endeutament de la comunitat autònoma i entitat local. En qualsevol cas, el programa d'inversió ha de ser finançat almenys en un 30 per 100 amb estalvi brut de l'administració proponent.

Dels programes d'inversió presentats pels subjectes a què es refereix l'apartat anterior, així com de la seva autorització per part del Ministeri d'Economia i Hisenda, se n'ha de donar coneixement al Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i a la Comissió Nacional d'Administració Local, en el seu àmbit competencial respectiu.

7. L'elaboració, aprovació i execució dels Pressupostos dels subjectes que comprèn l'article 2.1.b) d'aquesta Llei s'ha de realitzar en equilibri o superàvit pressupostari computat en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

8. Els subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estan obligats a establir en les seves normes reguladores en matèria pressupostària els instruments i procediments necessaris per adequar-les a l'aplicació del principi d'estabilitat pressupostària.

9. Correspon al Govern de la Nació, sens perjudici de les competències del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, vetllar per l'aplicació del principi d'estabilitat pressupostària en tot l'àmbit del sector públic.

Article 8. *Establiment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.*

1. En el primer semestre de cada any, el Govern, mitjançant acord del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i de la Comissió Nacional d'Administració Local quant a l'àmbit d'aquestes, ha de fixar l'objectiu d'estabilitat pressupostària referit als tres exercicis següents, tant per al conjunt del sector públic, com per a cadascun dels grups d'agents que comprèn l'article 2.1 d'aquesta Llei.

L'objectiu esmentat ha d'estar expressat en termes percentuals del Producte Interior Brut nacional.

2. La proposta de fixació de l'objectiu d'estabilitat ha d'estar acompanyada, als efectes del que disposen els articles 3.1 i 7.2 d'aquesta Llei, d'un informe en el qual s'avalua la fase del cicle econòmic que es preveu per a cadascun dels anys contemplats en l'horitzó temporal de fixació de l'objectiu esmentat.

Aquest informe l'ha d'elaborar el Ministeri d'Economia i Hisenda, prèvia consulta a l'Institut Nacional d'Estadística i al Banc d'Espanya sobre la posició cíclica de l'economia espanyola, i tenint en compte les previsions del Banc Central Europeu i de la Comissió Europea. Ha de contenir el quadre econòmic d'horitzó plurianual i tenir en compte, entre d'altres, els paràmetres de referència següents: la previsió d'evolució del Producte Interior Brut nacional i diferencial respecte al seu potencial de creixement, comportament esperat dels mercats financers, del mercat laboral i del sector exterior, previsions d'inflació, necessitats d'endeutament, les projeccions d'ingressos i despeses públiques amb relació al Producte Interior Brut i l'anàlisi de sensibilitat de la previsió.

Si l'informe preveu per a l'economia espanyola un creixement econòmic superior a la taxa de variació que a aquest efecte s'hagi fixat d'acord amb el que disposa l'article 7.3 d'aquesta Llei, l'objectiu d'estabilitat dels subjectes que comprenen els articles 2.1.a) i c) i 19.1 d'aquesta Llei ha de ser necessàriament de superàvit, sens perjudici del que disposa l'article 193.1 a 3 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, per a les entitats locals. En aquest cas l'objectiu d'estabilitat s'ha de fixar tenint en compte el grau de convergència de l'economia espanyola amb la Unió Europea en recerca, desenvolupament i innovació i en el desenvolupament de la societat de la informació.

Si la previsió de creixement es troba entre les taxes de variació fixades d'acord amb el que estableix l'article 7.3 d'aquesta Llei, els subjectes esmentats han de presentar, almenys, equilibri pressupostari.

En cas que l'informe prevegi un creixement econòmic inferior a la taxa de variació que s'hagi fixat a aquest efecte d'acord amb el que disposa l'article 7.3 d'aquesta Llei, aquests subjectes poden presentar dèficit. En aquest cas, el dèficit en què poden incórrer en el còmput total no pot superar l'1 per 100 del Producte Interior Brut nacional, amb el límit del 0,20 per 100 del Producte Interior Brut nacional per a l'Estat, del 0,75 per 100 del Producte Interior Brut nacional per al conjunt de les comunitats autònomes i del 0,05 per 100 del Producte Interior Brut nacional per a les entitats locals a les quals es refereix l'article 19.1 d'aquesta Llei.

L'objectiu d'estabilitat dels subjectes que comprèn l'article 2.1.b) d'aquesta Llei s'ha de fixar ateses a les previsions d'evolució demogràfica i econòmica a mitjà i llarg termini.

3. L'acord del Consell de Ministres en el qual es contingui l'objectiu d'estabilitat pressupostària s'ha de remetre a les Corts Generals acompanyat de l'informe al qual es refereix l'apartat anterior. De manera successiva i després del corresponent debat en ple, el Congrés dels Diputats i el Senat s'han de pronunciar aprovant o rebutjant l'objectiu d'estabilitat proposat pel Govern.

Si, un cop aprovat l'objectiu d'estabilitat pel Congrés dels Diputats, aquest és rebutjat pel Senat, l'objectiu s'ha de sotmetre a nova votació del Congrés, i aprovar-se si aquest el ratifica per majoria simple.

4. Un cop aprovat l'objectiu d'estabilitat per part de les Corts Generals, l'elaboració del projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat s'ha d'acomodar a aquest objectiu. Si és rebutjat, el Govern, en el termini màxim d'un mes, ha de remetre un nou acord que se sotmeti al mateix procediment.

5. L'informe del Consell de Política Fiscal i Financera al qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article, així com els acords d'aquest que es dictin per a l'aplicació de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, els ha de remetre la Secretaria Permanent del Consell esmentat a la Comissió General de les Comunitats Autònomes del Senat, per al seu coneixement.

Article 9. Informes sobre compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

1. Amb anterioritat a l'1 d'octubre de cada any, el ministre d'Economia i Hisenda, ha d'elevat al Govern un informe sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària de l'exercici immediat anterior així com de l'evolució cíclica real de l'exercici i les desviacions respecte de la previsió inicial que contingui l'informe al qual es refereix l'article 8.2 d'aquesta Llei.

2. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'informar el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i la Comissió Nacional d'Administració Local, en el seu àmbit respectiu de competència, sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària en l'exercici immediat anterior.

3. Els informes als quals es refereix aquest article s'han de publicar per al coneixement general.

Article 10. Conseqüències derivades de l'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

1. En cas que s'observi un risc d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, el Govern de la Nació pot formular una advertència a l'Administració responsable. Un cop formulada l'advertència esmentada, el Govern n'ha de donar compte per al seu coneixement al Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes; si l'advertit és una comunitat autònoma, i a la Comissió Nacional d'Administració Local, si és una entitat local.

2. L'incompliment de l'objectiu d'estabilitat que consisteixi en un major dèficit del que s'havia fixat requereix la formulació d'un pla economicofinancer de reequilibri a tres anys, amb el contingut i abast que preveuen aquesta Llei i la Llei orgànica 5/2001, complementària d'aquesta.

3. Per valorar el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària de cadascun dels subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació de l'article 2.1 d'aquesta Llei s'ha de tenir en compte l'evolució real de l'economia en l'exercici pressupostari amb relació a la previsió inicial que contingui l'informe al qual es refereix l'article 8.2 d'aquesta Llei.

Ateses les circumstàncies que recull el paràgraf anterior, el Govern pot proposar al Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i a la Comissió Nacional d'Administració Local, segons que sigui procedent, la no-aplicació a determinades comunitats autònomes i entitats locals del pla de reequilibri.

4. El compliment de l'objectiu d'estabilitat s'ha de tenir en compte en l'autorització d'operacions de crèdit i emissions de deute de les comunitats autònomes i de les entitats locals en els termes que preveuen els articles 23 d'aquesta Llei, 9 de la Llei orgànica 5/2001, de 13 de desembre, 14 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes i 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

5. Els subjectes que enumera l'article 2 d'aquesta Llei que, incomplint les obligacions que conté o els acords que en la seva execució siguin adoptats pel Ministeri d'Economia i Hisenda o pel Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, provoquin o contribueixin a produir l'incompliment de les obligacions assumides per Espanya davant la Unió Europea com a conseqüència del Pacte d'Estabilitat i Creixement, han d'assumir en la part que els sigui imputable les responsabilitats que s'hagin derivat d'aquest incompliment.

En el procés d'assumpció de responsabilitat financera a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha de garantir, en tot cas, l'audiència de l'Administració o entitat afectada.

CAPÍTOL II

Estabilitat pressupostària del sector públic estatal

SECCIÓ 1a ELABORACIÓ DELS PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT

Article 11. Escenari pressupostari plurianual.

Amb caràcter previ al procés d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de confeccionar uns escenaris de previsió plurianual referits a ingressos i despeses en els termes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 12. Límit màxim anual de despesa.

L'acord que preveu l'article 8 d'aquesta Llei fixa l'import que, en el procés d'assignació pressupostària que ha de culminar amb l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat de l'exercici següent, constitueix el límit màxim de despesa no financera del pressupost de l'Estat.

Article 13. Instrumentació del principi de transparència.

1. En aplicació del principi de transparència, s'ha d'acompanyar el projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat de la informació necessària per relacionar l'equilibri, dèficit o superàvit pressupostari amb l'equilibri, dèficit o superàvit calculat d'acord amb les normes del Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

En cas que es prevegi incórrer en dèficit, s'ha d'acompanyar a més d'una memòria plurianual en la qual es mostri que l'evolució prevista dels saldos pressupostaris, computats en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals, garanteix l'estabilitat al llarg del cicle.

A tot això anterior s'han d'unir les previsions relatives al següent: la necessitat de finançament de l'Estat, les inversions de les empreses públiques, la ràtio de despesa pública de l'Estat amb relació al Producte Interior Brut nacional i el nivell de deute públic en l'exercici següent.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'informar el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes i la Comissió Nacional d'Administració Local sobre el límit de despesa que preveu l'article 12 d'aquesta Llei.

Article 14. Correcció de la situació d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat.

1. Quan es presentin els pressupostos dels subjectes que comprèn la lletra a) de l'article 2.1 d'aquesta Llei incomplint l'objectiu d'estabilitat amb un major dèficit del que s'havia fixat, o, de manera excepcional, es presentin els pressupostos dels subjectes que comprèn la lletra b) de l'article 2.1 d'aquesta Llei en posició de dèficit, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un pla economicofinancer de reequilibri, que contingui la definició de les polítiques d'ingressos i despeses que calgui aplicar per corregir la situació esmentada en el termini màxim dels tres exercicis pressupostaris següents.

2. Quan concorrin condicions econòmiques o administratives no previstes en el moment de l'aprovació del pla economicofinancer, el Govern pot remetre a les Corts Generals un pla que rectifiqui el pla inicial.

3. El pla economicofinancer de reequilibri i, si s'escau, el pla de rectificació del pla inicial a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article s'han de tramitar d'acord amb el que disposa l'article 8.3 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Article 15. Fons de contingència d'execució pressupostària.

1. Dins del límit de despesa que es fixa anualment per a l'Estat, s'ha d'incloure una secció pressupostària sota la rúbrica «Fons de contingència d'execució pressupostària» per import del 2 per 100 del límit esmentat.

2. Aquest fons s'ha de destinar, si escau, a atendre necessitats, de caràcter no discrecional i no previstes en el pressupost inicialment aprovat, que es puguin presentar al llarg de l'exercici.

3. L'aplicació de la dotació inclosa anualment en el «Fons de contingència d'execució pressupostària» requereix l'aprovació del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda.

4. El Govern, a través del ministre d'Economia i Hisenda, ha de remetre a les Comissions de Pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat, i per al seu coneixement, un informe trimestral sobre l'aplicació del «Fons de contingència d'execució pressupostària» del trimestre immediatament anterior.

5. El romanent de crèdit al final de cada exercici anual en el «Fons de contingència d'execució pressupostària» no pot ser objecte d'incorporació a exercicis posteriors.

Article 16. Modificacions de crèdit.

Els crèdits extraordinaris, suplementos de crèdit, ampliacions i incorporacions de crèdit, en els termes que preveuen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària i altres disposicions legals, s'han de finançar mitjançant el recurs al «Fons de contingència d'execució pressupostària» o mitjançant baixes en altres crèdits.

Sens perjudici del que disposa el paràgraf anterior, les modificacions de crèdit dels subjectes als quals es refereix la lletra b) de l'article 2.1 d'aquesta Llei, s'han de finançar en la forma que estableixen els articles 54.3 i 57.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 17. Saldo de liquidació pressupostària.

1. En cas que la liquidació pressupostària dels subjectes que enumeren les lletres a) i b) de l'article 2.1 d'aquesta Llei presenti una situació de dèficit incomplint l'objectiu d'estabilitat, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un pla economicofinancer de reequilibri que s'ajusti al que disposa l'article 14 d'aquesta Llei.

2. En cas que la liquidació pressupostària se situï en una posició de superàvit, aquest s'ha d'aplicar de la manera següent:

a) En l'Administració General de l'Estat ha de reduir el seu endeutament net.

b) En el Sistema de la Seguretat Social s'ha d'aplicar prioritàriament al Fons de Reserva de la Seguretat Social amb la finalitat d'atendre les necessitats futures del sistema.

SECCIÓ 3a ENS DE DRET PÚBLIC DE L'ARTICLE 2.2

Article 18. Règim aplicable als ens de dret públic compresos a l'article 2.2 d'aquesta Llei.

Els ens de dret públic als quals es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei, dependents de l'Administració General de l'Estat, que incorrin en pèrdues que afectin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, estan obligats a elaborar un informe de gestió sobre les causes del desequilibri i, si s'escau, un pla de sanejament a mitjà termini, en el qual s'han d'indicar les mesures correctores de

caràcter economicofinancer que han d'adoptar els seus òrgans rectors. El contingut, el termini i el procediment per a la presentació de l'informe de gestió i del pla de sanejament són objecte de desplegament reglamentari.

CAPÍTOL III

Estabilitat pressupostària de les entitats locals**Article 19. Instrumentació del principi d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.**

1. Entre les entitats locals incloses en l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, la Comissió Nacional d'Administració Local, a proposta de les associacions de les entitats locals que s'hi representen, ha d'establir cada any les que, en l'àmbit de les seves competències, ajustaran els seus pressupostos al principi d'estabilitat pressupostària entès com la situació d'equilibri o de superàvit computada, al llarg del cicle econòmic, en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals. En cas que no es rebí cap proposta a la Comissió Nacional d'Administració Local, les entitats a què es refereix aquest apartat les ha de determinar el Govern.

2. Amb caràcter excepcional, poden presentar dèficit les entitats locals a les quals es refereix l'apartat anterior quan aquest es destini a finançar increments d'inversió en programes destinats a atendre actuacions productives.

L'import del dèficit derivat dels programes esmentats no pot superar el percentatge dels ingressos no financers liquidats consolidats, considerant els ens que esmenta l'article 2.1.d) d'aquesta Llei, de l'exercici immediatament anterior de l'entitat local respectiva que estableixi la Comissió Nacional d'Administració Local a aquest efecte, a proposta de les associacions de les entitats locals que s'hi representen. Amb aquesta finalitat, la Comissió Nacional d'Administració Local s'ha de pronunciar en el termini improrrogable de quinze dies, dins del límit que fixa l'article 7.5 d'aquesta Llei per a les entitats locals. En cas que no es formulí una proposta, el límit individual de cada entitat local l'ha de fixar el Govern.

Els programes d'inversions s'han de sotmetre a autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes, amb el contingut i els límits que estableix l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei i de la manera que s'estableixi reglamentàriament.

Dels programes d'inversió presentats pels subjectes a què es refereix aquest apartat, així com de la seva autorització per part del Ministeri d'Economia i Hisenda, se n'ha de donar coneixement a la Comissió Nacional d'Administració Local.

3. La resta de les entitats locals, en l'àmbit de les seves competències, han d'ajustar els seus pressupostos al principi d'estabilitat pressupostària entès com la situació d'equilibri o de superàvit en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició que conté el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

Article 20. Objectiu d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de formular la proposta d'objectiu d'estabilitat pressupostària per al conjunt de les entitats locals, proposta que s'ha de sotmetre a informe previ de la Comissió Nacional d'Administració Local abans de la seva aprovació per part del Govern.

2. La Comissió Nacional d'Administració Local, que actua com a òrgan de col·laboració entre l'Administració de l'Estat i les entitats locals respecte de les matèries que comprèn aquesta Llei, disposa com a màxim de quinze

dies per a l'emissió de l'informe previ a l'acord al qual es refereix l'apartat anterior. El termini esmentat es compta a partir de la recepció de la proposta d'acord a la Secretaria de la Comissió esmentada.

3. Quan l'informe al qual es refereix l'article 8.2 d'aquesta Llei prevegi un creixement econòmic inferior a la taxa que s'hagi fixat a aquest afecte d'acord amb el que disposa l'article 7.3 d'aquesta Llei, les entitats locals a les quals es refereix l'apartat 1 de l'article 19 poden presentar dèficit que no pot superar el percentatge dels ingressos no financers consolidats de l'entitat local respectiva que estableixi la Comissió Nacional d'Administració Local, a proposta de les associacions de les entitats locals que s'hi representen. Amb aquesta finalitat, la Comissió Nacional d'Administració Local s'ha de pronunciar en el termini improrrogable de quinze dies, dins del límit que fixa l'article 8.2 d'aquesta Llei per a les entitats locals. En cas que no es formuli una proposta, el límit individual de cada entitat local el fixa el Govern.

Article 21. *Subministrament d'informació.*

1. Per a l'aplicació efectiva del principi de transparència i dels altres principis que estableix aquesta Llei, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot recollir de les entitats locals la informació necessària als efectes que indica l'article 5 d'aquesta Llei.

2. La concreció i el procediment de la informació que cal subministrar són objecte de desenvolupament per ordre del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Administració Local. Aquesta ordre estableix també el termini de tramesa de la informació, que no pot excedir trenta dies naturals comptats des de la finalització del període temporal fixat per a les trameses periòdiques, i des del fet que determini la variació de dades respecte de la informació enviada anteriorment per a les trameses no periòdiques.

3. La informació subministrada ha de contenir, com a mínim, els extrems següents en funció del període considerat:

a) Per a les entitats locals que inclou l'apartat 1 de l'article 19 d'aquesta Llei, informació trimestral: de la liquidació del pressupost d'ingressos i despeses, o si s'escau, balanç i compte de resultats dels subjectes que comprèn l'article 2.1.d) d'aquesta Llei.

b) Informació anual:

1. Pressupost general o estats de previsió d'ingressos i despeses de cadascuna de les entitats dels subjectes que comprèn l'article 2.1.d) d'aquesta Llei.

2. Liquidació del pressupost d'ingressos i despeses dels subjectes que comprèn l'article 2.1.d) d'aquesta Llei.

3. Classificació funcional de la despesa.

4. Obligacions reconegudes davant de tercers, vençudes, líquides, exigibles i no satisfetes, no imputades al pressupost.

5. Avals atorgats.

6. Estat de comptes de tresoreria.

7. Estat del deute.

8. Detall de les operacions sobre actius financers efectuades pels subjectes que comprèn l'article 2.1.d) d'aquesta Llei, amb referència especial a les aportacions financeres a societats mercantils i entitats públiques.

9. Comptes anuals dels subjectes que comprenen els apartats 1.d) i 2 de l'article 2 d'aquesta Llei que estiguin sotmesos al Pla General de Comptabilitat de l'Empresa Privada.

c) Informació no periòdica: detall de totes les unitats dependents de l'entitat local incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, necessari per a la formació i el manteniment d'un inventari actualitzat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 22. *Correcció de les situacions d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat.*

1. Les entitats locals que no hagin complert l'objectiu d'estabilitat que fixa l'article 20 d'aquesta Llei estan obligades a l'aprovació pel Ple de la Corporació en el termini de tres mesos des de l'aprovació o liquidació del pressupost o aprovació del compte general en situació de desequilibri, d'un pla economicofinancer de reequilibri a un termini màxim de tres anys.

En aquest pla s'han de recollir les activitats que s'han de realitzar i les mesures que s'han d'adoptar amb relació a la regulació, execució i gestió de les despeses i dels ingressos, que permetin garantir el retorn a una situació d'estabilitat pressupostària.

2. En el cas de les entitats locals incloses en l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, el pla economicofinancer de reequilibri s'ha de remetre per a la seva aprovació al Ministeri d'Economia i Hisenda, que, a més, és l'òrgan responsable del seu seguiment, tret en el cas que la comunitat autònoma en el territori de la qual es trobi l'entitat local tingui atribuïda en el seu Estatut d'Autonomia la competència de tutela financera sobre les entitats locals.

En aquest últim cas, el pla economicofinancer s'ha de remetre a la comunitat autònoma corresponent, la qual és la responsable de la seva aprovació i seguiment. La comunitat autònoma concernida ha de remetre informació al Ministeri d'Economia i Hisenda dels plans esmentats i dels resultats del seguiment que efectuï sobre aquests.

3. Els plans economicofinancers de reequilibri s'han de remetre per al seu coneixement a la Comissió Nacional d'Administració Local. S'ha de donar a aquests plans la mateixa publicitat, a efectes exclusivament informatius, que la que estableixen les lleis per als pressupostos de l'entitat.

Article 23. *Autorització d'operacions de crèdit i emissió de deute.*

1. L'autorització a les entitats locals per realitzar operacions de crèdit i emissions de deute, en compliment del que estableix l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, ha de tenir en compte el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

2. Les entitats locals incloses en l'àmbit subjectiu que defineix l'article 111 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, que, incomplint l'objectiu d'estabilitat, tinguin aprovat un pla economicofinancer de reequilibri han de sotmetre a autorització administrativa les operacions de crèdit a llarg termini que pretenguin concertar.

3. Igualment, les entitats locals que esmenta l'apartat anterior han de sol·licitar autorització per concertar qualsevol operació d'endeutament, independentment del seu termini, quan no hagin presentat el pla economicofinancer o aquest no hagi estat aprovat pel Ministeri d'Economia i Hisenda o, si s'escau, per la comunitat autònoma corresponent.

4. Les entitats locals restants que incompleixin l'objectiu d'estabilitat han de sol·licitar autorització per concertar operacions de crèdit a llarg termini en els casos que recullen els apartats 1 i 2 de l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i exposar, en la sol·licitud corresponent, les mesures de correcció del desequilibri pressupostari aprovades.

5. Han de ser objecte, en tot cas, d'autorització pel Ministeri d'Economia i Hisenda les operacions que recull l'apartat 5 de l'article 53 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals abans esmentat.

Article 24. Central d'informació.

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de mantenir una central de dades de caràcter públic que proveeixi la informació sobre les operacions de crèdit, l'emissió de deute o qualsevol altra apel·lació de crèdit o assumptió de riscos i les càrregues financeres que se'n derivin, concertades per l'Administració General de les entitats locals i altres subjectes que en depenguin, a què es fa referència a l'article 2.1.d) i 2.2 d'aquesta Llei, en els termes de l'article 55 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Article 25. Règim aplicable als ens de dret públic que comprèn l'article 2.2 d'aquesta Llei.

Els ens de dret públic als quals es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei, dependents de les entitats locals, que incorrin en pèrdues que afectin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, estan obligats a elaborar un informe de gestió, dirigit al Ple de la Corporació, sobre les causes del desequilibri i, si s'escau, un pla de sanejament a mitjà termini, en el qual s'han d'indicar les mesures correctores de caràcter economicofinancer que han d'adoptar els seus òrgans rectors. El contingut, el termini i el procediment per a la presentació de l'informe de gestió i del pla de sanejament són objecte de desplegament reglamentari.

Disposició addicional única. No assumptió per part de l'Estat d'obligacions concretes per altres Administracions.

L'Estat no assumeix ni respon dels compromisos de les comunitats autònomes, de les entitats locals i dels ens vinculats o que en depenguin, sens perjudici de les garanties financeres mútues per a la realització conjunta de projectes específics.

Disposició transitòria primera. Determinació transitòria dels llindars de creixement econòmic als quals es refereix l'article 7 d'aquesta Llei.

1. En els dos primers pressupostos l'elaboració dels quals s'hagi d'iniciar a partir de l'1 de gener del 2008, la taxa de variació del Producte Interior Brut nacional real que determini el llindar de creixement econòmic per sota del qual l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals de l'article 19.1 d'aquesta Llei poden presentar dèficit, és del 2 per 100 del Producte Interior Brut nacional.

2. Igualment en els dos primers pressupostos l'elaboració dels quals s'iniciï a partir de l'1 de gener del 2008 la taxa de variació del Producte Interior Brut nacional real que determini el llindar de creixement econòmic per damunt del qual l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals de l'article 19.1 d'aquesta Llei han de presentar superàvit, és del 3 per 100 del Producte Interior Brut nacional.

3. Un cop transcorregut el període inicial al qual es refereixen els apartats anteriors, o abans de la data esmentada si concorren circumstàncies excepcionals que així ho aconsellin, les taxes de variació s'han de fixar de la manera que estableix l'article 7.3 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Règim dels plans de sanejament aprovats abans de l'entrada en vigor de la Llei.

1. Els plans economicofinancers de sanejament de les comunitats autònomes o entitats locals de l'article 19.1 d'aquesta Llei, aprovats com a conseqüència de pressupostos l'elaboració dels quals s'havia d'iniciar anteriorment a l'1 de gener del 2007, continuen transitòriament en vigor pel termini inicial per al qual van ser aprovats.

En aquest cas les comunitats autònomes o entitats locals poden presentar dèficit en els exercicis per als quals, per raó de la situació del cicle econòmic, així es prevegi o quan aquest es destini a finançar increments d'inversió en programes destinats a atendre actuacions productives, en els termes que estableixen a aquest efecte els articles 7 i 8 d'aquesta Llei.

Els dèficits autoritzats a l'empara dels preceptes esmentats són addicionals als que prevegin els plans de sanejament que continuïn en vigor.

2. El seguiment del compliment i execució dels plans economicofinancers de sanejament als quals es refereix l'apartat anterior s'ha de portar a terme en funció de la base d'entitats que constitueixen el seu sector d'administracions públiques en el moment en què van ser aprovats.

Disposició final primera. Caràcter bàsic de la Llei.

1. Aquesta Llei, aprovada a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució, constitueix legislació bàsica de l'Estat, llevat del que disposa el capítol II del seu títol II.

2. Igualment, aquesta Llei s'aprova a l'empara de les competències que els articles 149.1.11a i 149.1.14a de la Constitució atribueixen de manera exclusiva a l'Estat.

Disposició final segona. Caràcter bàsic de les normes de desplegament.

Les normes que, en desplegament d'aquesta Llei, aprovi l'Administració General de l'Estat, han de tenir caràcter de bàsiques quan constitueixin el complement necessari respecte a les normes que tinguin atribuïda aquesta naturalesa d'acord amb la disposició final primera.

Disposició final tercera. Desplegament normatiu de la Llei.

1. Es faculta el Consell de Ministres en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, així com per acordar les mesures necessàries per garantir la implantació efectiva dels principis que estableix aquesta Llei.

2. Per fer efectiu el compliment del principi de transparència, mitjançant ordre del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes en allò que afecti aquestes, s'han de determinar les dades i els documents objecte de publicació periòdica per a coneixement general, els terminis per a la seva publicació i la manera en què s'hagin de publicar.

3. Les normes d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat, així com dels escenaris pressupostaris plurianuals, s'han d'aprovar per ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició final quarta. Hisendes Forals.

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta Llei s'ha de portar a terme, segons el que estableix l'article 64 de la Llei orgànica de reintegració i millorament del Règim Foral de Navarra, d'acord amb el que disposa el Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.

2. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc del que disposa aquesta Llei, s'entén sens perjudici del que disposa la Llei del concert econòmic.